

Mai repede poate chiar decât curgerea firească a istoriei...

Cezar Adonis
Mihalache

Realitatea e că, la modul de interpretare, de acum, al dreptului internațional, când este mai simplu să „faci” un stat din nimic decât să-l recunoști pe limesul lui istoric, mai repede ar fi creat și recunoscut un stat „făcut”, și nu născut, dintr-o autonomie (acceptată, impusă, nici nu mai contează!), decât unul repus, fie și în părți, în fragmentele lui de altădată... Și ar fi o posibilitate chiar și pentru Palestina... Căci, oare

limes... Iar acordarea palestinienilor a statutului de membri cu drepturi depline ar însemna, de facto, recunoașterea lor ca națiune, ceea ce, dacă ar fi coroborat cu noțiunea, deja acceptată, a statalității lor, ca formulă juridică de drept internațional, ar putea duce la un parcurs istoric, „în oglindă”, cu drepturile și beneficiile date israelienilor în crearea unui stat după al doilea Război Mondial. Mai ales că vorbim atât de un principiu, statalitatea, recunoscut de ONU, cât și de un limes istoric ce ar fundamenta „recrearea” ca stat

acea provocare prin care Ierusalimul caută să acționeze „neîngrădit” (din perspectivă juridică, de drept internațional, căci, practic, oricum o face prin crimele în masă) în principul său devastator de „tabula rasa”. Pentru că eventuala recunoaștere a palestinienilor ca având un statut de membri, și nu neapărat cu drepturi depline, ar duce la recunoașterea și mai rapidă, mai repede poate chiar decât curgerea firească a istoriei, a unui stat, nu într-un limes istoric, ci între granițele unui drept juridic internațional.

cum ar fi arătat votul din cadrul ONU, pentru ca acestea să i se recunoască statutul de membru al organizației, dacă aceasta ar fi avut, de exemplu (și nu neapărat utopic), și un statut de candidat cu intenția de aderare la UE?! Cum ar fi arătat drepturile sale statale, plecând de la cele de statalitate, deja recunoscute de ONU de câteva decenii, interpretate prin viziunea de drept (mai ales european) a noțiunilor de colectivități autonome, dacă Palestina ar fi avut, nu un statut aidoma Ucrainei, ci Turciei?! Sigur, nu ar fi nevoie de așa ceva pentru că parcursul istoric este oricum unul singular... Iar Israelul are de ce să fie furios și să se isterizeze la adresa votului membrilor ONU! Pentru că organizația este, înaintea de toate, una a națiunilor lumii... Inclusiv a națiunilor fără frontiere, fără un

nou, prin apariția și recunoașterea de către celelalte țări membre ONU ca un nou stat pe harta lumii, cu tot „conținutul” juridic specific. Or, pentru a împiedica asta, Israelul ar face orice... Și nu ar distruge doar „Carta ONU”, în mod ostentativ, chiar în fața plenului organizației, ci ar distruge însăși Organizația Națiunilor, prin decredibilizarea și atacarea acesteia din interior.

De altfel, prin tot ceea ce face acum, Israelul merge, nu doar pe un fir foarte delicat, ci pe linia de declanșare a haosului... Pentru că distrugerea actualului de căpătâi al organizației, de către ambasadorul Israelului la ONU, dar, mai ales acuzația că „Ați deschis Națiunile Unite unor naștiști contemporani!”, ar fi putut fi urmat de un vot majoritar de suspendare temporară a țării din organizație. Adică

Din acel moment, lucrurile s-ar complica major... Nu doar pentru Israel, ci pentru întreaga lume. Pentru că un stat, nu al palestinienilor cu drept de statalitate, ci al unei țări conturate pe această statalitate, ar duce la un sprijin major, și deja „de drept”, al lumii arabe către Palestina. Și ar însemna, nu doar ațâțarea unei cenuși mocnind, ci aprinderea unui nimicitor foc al lumilor. Al lumii vechi luptând pentru recunoașterea ei în această nouă lume. Una deja ea în ruine, deci nu vechiul ar fi, a priori, cel mistuit, ca îndreptare istorică ori răzbunare...

Când armele vorbesc în locul dreptului internațional...

Petru
Romoșan

Începând cu 21 mai, președintele ucrainean Volodimir Zelenski nu va mai fi nici măcar formal un președinte legitim... Nici parlamentul și nici guvernul ucrainean nu mai sunt legitime după scoaterea în afara legii a mai multor partide politice, a închiderii arbitrare a mai multor instituții sau companii de presă și după persecuția generalizată a creștinilor ortodocși. Nu sunt prevăzute alegeri prezidențiale care să poată da un nou președinte legitim (măcar de formă!) țării de la nord-estul României și a Republicii Moldova, țară aflată de peste doi ani în război cu Rusia. Dar cei mai importanți responsabili ucrainieni, militari și civili, sunt în căutarea unui nou președinte (sau dictator) pentru Ucraina după ce Volodimir Zelenski va fi „exfiltrat” în Occident, în Florida – SUA cel mai probabil și pus sub protecția aliaților NATO. Ucraina aflată pe buza dezastrelor așteaptă arme noi și din ce în ce mai performante finanțate de colosalul ajutor votat în Congresul american, cu acordul lui Donald Trump, și confirmat de semnătura președintelui Joe Biden. Dar marea problemă a Ucrainei aflată în război cu puternica armată rusă pe un front de peste o mie de km este lipsa dramatică a militarilor combatanți bine pregătiți. Recrutarea forțată a femeilor, adolescenților și a seniorilor nu reușește să recompună marea armată ucraineană pierdută pe front. Pierderile de vieți omenești sunt abisale, probabil peste 600 000 de morți și de trei ori pe atât răniți grav, dintre care mulți vor intra încet dar sigur pe lista morților. Mai multe surse, mai ales americane, confirmă aceste cifre sinistre.

Dar războiul cu Rusia trebuie dus până la ultimul ucrainean. Cel puțin până la alegerile prezidențiale americane din noiembrie 2024. Alegătorii democrați ai lui Joe Biden nu trebuie să afle înaintea că Occidentul a fost înfrânt în Ucraina de Vladimir Putin. Protectorii occidentali ai Ucrainei și ai conducerii de la Kiev nu par preocupați peste măsură de dispariția armatei ucrainiene. Volodimir Zelenski citat de Washington Post se plângea că nu-i mai ies la socoteală vreo 800 000 de ucrainieni în vreme ce dădea o cifră de doar ceva peste 30 000 de morți în războiul cu Rusia.

Armele americane și europene din ce în ce mai per-

formante, capabile să lovească la distanțe din ce în ce mai mari în interiorul Rusiei, nu vor schimba mare lucru în războiul ucrainean. Dimpotrivă, acestea stimulează partea rusă să folosească la rândul ei arme din ce în ce mai performante, mai noi și mai distrugătoare. În plus, războiul ucrainean amenință să se extindă, în regiunea Odesa, în Transnistria și în Republica Moldova. România va deveni inevitabil mult mai direct parte din acest conflict extins. La fel războiul se poate extinde și în vestul Ucrainei, cu populație poloneză, cu orașul Lvov, care va angrena inevitabil Polonia. Mai pot fi atrase în conflict Belarus (de partea Rusiei) și țările baltice, Lituania, Letonia și Estonia. Kalingradul (fostul Königsberg al lui Immanuel Kant) poate deveni o miză importantă în războiul dintre Occident și Rusia. Amenințarea cu folosirea arsenalului nuclear se aude din ce în ce mai des, mai ales din partea Rusiei care se simte agresată la ea acasă. De altfel Rusia a trecut recent la exerciții militare cu aceste arme. E în mintea tuturor sfârșitul tragic al ostilităților dintre SUA și Japonia, la încheierea celui deal doilea război mondial, cu folosirea efectivă a acestor arme terifiante. Rusia deține și armele hipersonice care posedă o putere de distrugere nemaivăzută.

Niciodată din 1945 încoace pacea în Europa nu a părut mai îndepărtată. Și niciodată Europa nu a fost expusă la riscuri mai mari. Clasa conducătoare se dovedește din ce în ce mai deconectată de realitate și mai incapabilă să găsească alte soluții decât cele militare, mergând până la cele extreme. România va intra începând din iunie într-un ciclu electoral complet care se va încheia la sfârșitul anului. Asta doar în cazul că acest ciclu electoral va fi dus la capăt. Cât de mult mai contează aceste alegeri când un război atât de întins și de nimicitor bate la ușă? Vom avea un răspuns mai limpede spre sfârșitul acestui an sau doar la începutul anului viitor.

Dreptul internațional instalat cu mare greutate după primul război mondial și mai ales după al doilea război mondial pare astăzi abandonat, iar lumea bazată pe reguli (ale celui mai puternic) a luat locul dreptului internațional.

„Dați-mi Țara înapoi!” – Apusul lui Lăpușeanu al II-lea

Ion
Măldărescu

Cu sprijinul nemijlocit al mamei năvălitorilor barbari ai secolului al XXI-lea, în noiembrie 2014, nădragii unui tembel incurabil, escroc și jefuitor la drumul mare, un „Lăpușeanu” trădător din naștere, au fost unși cu adeziv și lipiți de scaunul convenit unui urmaș al românilor Ștefan, Mihai, Ion sau Nicolae. Vreme de

poral) ca Joseph Porta, dacă l-ați citit pe Sven Hassel... (de aia nu prezintă poze cu el din armata). Cu un asemenea grad plin de semnificații, era clar pentru cei inițiați, că într-o zi va ajunge comandantul suprem al Armatei. Și a ajuns. Ca și Hitler, care tot de la gradul de obergefreiter a început.

Credeți că este imposibil să meargă lucrurile mai prost? Lăpușeanu al II-lea, sigur pe el, vă con-

tratată cu supremă nebăgare în seamă, concediile de recuperare după vizita la Piramidele Egiptene, după vacanțele pe părțile de schi europene, după proba cu aruncatul paltonului și după „chinuitoarele” zboruri cu avioane private de lux, până la cursele cu bicicleta în Ziua Națională a României... pe banii contribuabilului român.

Ei, bine acum, la câțiva metri distanță de capătul „domniei” se pare

potrivă Federației Ruse.

Lăpușneanule, te-a împuternicit Poporul Român să declari război Rusiei? Iată prevederile Codului Penal (2024) Art. 394 unde te încadrezi: „Fapta cetățeanului român de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizație străină ori cu agenți ai acestora, în scopul de a suprima sau știrbi unitatea și indivizibilitatea, suveranitatea sau independența statului, prin: – provocare de război con-

pentru prima dată în istorie definiția acestui cuvânt a apărut în ziarul „Liberation” la câțiva ani după Revoluția Franceză de la 1789: „Naționalism înseamnă doctrina iubirii de patrie”. Să nu uităm nici îndemnul lui Radu Gyr: „Trezește-te Gheorghe! Trezește-te, Ioane!”, până când nu va fi prea târziu. Speranța moare ultima! Mi-aș dori din tot sufletul ca la un spectacol unde răsună „Trei culori” a lui Ciprian Porumbescu sau

zece ani, acest Lăpușeanu al II-lea a citit de pe prompter ce i s-a pus, a executat ce i s-a cerut, nu înainte de a repeta în sinea lui (că de vorbit nu prea știe, scrâșnește doar aruncând cuvintele printre măsele): „Dacă voi nu mă vreți, eu vă vreau!”. A sacrificat ceva acest Lăpușeanu, ca măcar să fie bănuț a-și iubi țara? Nu! N-a făcut decât să-i sacrifice cu cinism și dezbinare pe cei care l-au ajutat să ajungă la palat! Atribuindu-i acestuia niște calități, merite, trăiri sau simțiri profunde, am duce în derizoriu ideea de iubire de țară.

Pe timpul când stagiul militar era obligatoriu în România, perioadă în care după cum mărturisește chiar el -, Lăpușeanu al II-lea a învățat să coase nasturi – personajul a fost „prăpăd” cum s-a exprimat un fost „tovarăș de arme”, care îl descrie astfel: „a fost singurul militar T.R. (ăștia erau studenți militari), care a încheiat stagiul nu cu gradul de sublocotenent în rezervă, cum era regula, ci doar de... obergefreiter (ca-

trazice: „Ba e posibil!”. El a demonstrat că poate să facă din imposibil posibil, adică să ducă țara direct în neant. Timp de un aproape deceniu, Lăpușeanu al II-lea a demonstrat că trăsăturile sale dominate, care le subordonează pe toate celelalte, sunt infatuarea și dorința de putere, de a o obține prin orice mijloace și de a o păstra cu orice preț. A demonstrat că „lupu’ păru-și schimbă, da’ năravul, ba”. În acest scop, lipsa lui de scrupule a folosit orice mijloace: afaceri cu copii, înșelăciuni cu „meditații”, încălcarea Tratatului de Armistițiu dintre Aliiați și România, încheiat la Moscova, la 12 septembrie 1944, privind „moștenirea” „Deutsche Volksgruppe in Rumänien”, extinderea ocupației militare străine pe teritoriul țării și trădarea poporului căruia i-a jurat credință...

„Pas cu pas”, anii au trecut și, odată cu ei, s-au derulat eforturile și prestația Lăpușneanului al II-lea: vacanțele, deplasările oficiale la Parlamentul European în timpul cărora a fost

că cineva i-a introdus lui Lăpușneanu al II-lea nanoparticule de transformare a sa în I.A. Rezultatul a demonstrat rateul intervenției... sau poate, reușita acesteia. Depinde din ce unghi este privită operația. Multipla infracțiune penală comisă recent de Lăpușneanu al II-lea: zborul cu avion privat de lux la Înalta Poartă (cu Carmencita, sine die), întâlnirea cu Sultanul Senil I al Potomacului (a cărui popularitate a crescut spontan dincolo de Marea Gârlă după întâlnirea în cauză, pentru a demonstrat localnicilor că se poate și mai rău). Adăugăm și promisiunile făcute de Lăpușneanu al II-lea Sultanului Senil I de a transforma România în cap de pod pro Zelenski, contra Putin, fără a avea mandat din partea poporului român, dar și cedarea gratuită Ucrainei a unicei versiuni active „Patriot” din cele patru cumpărate de România, și punerea la dispoziție a teritoriului pentru instruirea militarilor „ucraineni”, fapte ce constituie declarația de război îm-

tra țării sau de înlesnire a ocupației militare străine; – subminare economică, politică sau a capacității de apărare a statului; – aservire față de o putere sau organizație străină; – ajutorarea unei puteri sau organizații străine pentru desfășurarea unei activități ostile împotriva securității naționale, se pedepsește cu închisoarea de la zece la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi”. Pe cale de consecință, Lăpușneanu al II-lea și „Guvernele mele” – inclusiv cel cu ciucălachei și ciolachei trebuie deferite Justiției și puse în fața unui autentic Tribunal al Poporului sub cel puțin două grave capete de acuzare: subminarea economiei naționale și trădare de țară. Și chiar dacă „Nu contează cine votează, contează cine numără voturile!”, chiar dacă tastatura STS remodelează zicerea lui I.V. Stalin, un vot rațional poate salva țara de dezastru.

Da! Sunt naționalist și să nu uităm că, așa cum a precizat regretatul academician Răzvan Teodorescu,

se recită „Doina” lui Mihai Eminescu să-i văd pe români ridicându-se în picioare precum rușii din al doilea filmuleț. Poate numai Adrian Păunescu ar mai fi reușit... dar el a plecat.

Îmi iubesc Țara și Neamul și, citând titlului prodigioasei cărți a româncei patriot Maria Diana Popescu, cer tuturor chiriașilor postdecembriști de la Cotroceni, „Victoria” și „Casa Poporului”: „Dați-mi Țara înapoi!”....

Dreptcredinciosul Putin l-a răstignit pe Hristos în noaptea de Înviere...

Viorel
Patrichi

Armata lui Vladimir Putin a trimis sâmbătă 8 rachete și 70 de bombe aeriene ghidate împotriva localităților și pozițiilor de pe linia frontului, iar în noaptea de Înviere a aruncat 24 de drone Shaded spre Harkov, Dnipro și la Odesa. Cel puțin doi civili au fost uciși, zeci de oameni au fost răniți și alte mii au rămas sub cerul liber. Dangătele clopotelor care vesteau Învierea s-au amestecat cu urletele sirenelor și cu vuietul rachetelor. De teamă să nu fie chitit sau pentru că nu era Paștele lui, Zelenskii nu s-a dus la slujbă, dar Putin a bătut cruci dese la Catedrala Hristos Mântuitorul din Moscova, unde a slujit însuși generalul Kirill Gundi-aev, patriarhul Întregii Rusii. Cât de întreagă va mai fi... Serghei Sobianin, primarul Moscovei, era alături de președinte. Vladimir Putin era de fapt varianta nebotoxată, despre care rivalii din Rusia susțin că ar fi de fapt sosia pe nume Ivan Vasilevici, dar eu nu bag mâna în foc pentru că la ruși nu știi niciodată cine iese din Matrioșkă. Președintele rus Vladimir Putin i-a felicitat pe creștinii ortodocși de Paște și a remarcat că ierarhii pravoslavnici au rămas mereu alături de popor. „Păstorii spirituali au fost mereu alături de oameni, iar astăzi, în fața unor provocări serioase, organizațiile religioase creștine oferă asistență eficientă și altruistă celor care au nevoie de sprijin și atenție”, a subliniat liderul rus. Putin a remarcat, de asemenea, „lucrarea creativă și fructuoasă a Bisericii Ortodoxe Ruse și a altor confesiuni creștine”, care păstrează moștenirea istorică, culturală și spirituală a Rusiei. La fel ca pe 8 martie, el a atras atenția asupra „consolidării instituției familiei, educarea tinerilor, stabilirea în societate a unor valori și orientări morale durabile, precum grija față de aproapele, mila și compasiunea”, pe care le obișnuiesc creștinii ruși. Cu o rată demografică negativă, cu peste 500.000 de tineri uciși în Ucraina, familia din Rusia are toate șansele să se „consolideze”... „lubește-l pe aproapele tău”, glăsuia generalul Kirill Gundi-aev din amvon, dar patriarhul îndemna recent la invadarea întregii Ucraine...

Scroafa e moartă în

păpușoi haholilor, dar kașapii tot la victorie se gândesc. Repetiția finală pentru parada în cinstea celei de-a 79-a aniversări a Victoriei în Marele Război Patriotic a avut loc în Piața Roșie din Moscova, transmite un corespondent TASS. Paradele militare de Ziua Victoriei vor avea loc în 25 de orașe. Echipamentul militar a sosit pe strada Tverskaia pentru a participa la repetiția Paradei Victoriei. Mostre de echipament militar au trecut prin centrul Moscovei. Inelul Grădinii a fost blocat. Repetiția s-a încheiat cu un survol de aviație: echipa de acrobație Swifts care zboară cu avioane de luptă MiG-29 și un grup de șase avioane de atac Su-25 au pictat cerul în culorile tricolorului rusesc. Serviciul de Frontieră de Stat al Ucrainei a recunoscut că tinerii fug de înrolare spre Basarabia și spre nordul României, unde și-au găsit sfârșitul prin munți. Așa va crește numărul ucrainenilor și mai mult în Respublika Molotov și ca mâine vor pretinde că Basarabia le aparține, cum susțineau în 1918. Deocamdată, ucrainenii fug spre satul Palanca din sudul Basarabiei. Kievul cere Chișinăului și Bucureștiului să-i prindă și să-i trimită înapoi ca să-și apere patria. Din februarie 2022, mobilizarea generală a fost anunțată și extinsă în mod repetat în Ucraina, în timp ce autoritățile țării fac tot posibilul pentru a împiedica bărbații de vârstă militară să se sustragă de la serviciu. Lor (cu câteva excepții) le este interzis să călătorească în străinătate, iar cei care au dreptul la amânare trebuie să prezinte un pachet de documente care să confirme acest lucru. Citațiile se eliberează în agențiile guvernamentale, pe străzi, în centre comerciale și în transport. Potrivit presei ucrainene, bărbații încearcă prin toate mijloacele să se sustragă de la mobilizare, fără să-și părăsească casele luni de zile, încercând să părăsească țara folosind certificate false sau trecând granița ilegal și deseori se află în pericol pentru viața lor. Pe fondul problemelor legate de recrutarea armatei, autoritățile au pregătit o lege privind regulile de mobilizare mai stricte, care va intra în vigoare pe 18 mai. Se preconizează că acest lucru va duce la mobilizarea a sute de mii de ucraineni. Chiar înainte de intrarea în vigoare a legii, multe departamente limitau de fapt drep-

turile bărbaților de vârstă militară în avans. Birourile consulare ucrainene din străinătate au încetat să accepte documente care să înlocuiască pașapoartele străine, explicând acest lucru prin „efectuarea de aprobări”. Serviciul de Frontieră de Stat a avertizat cu privire la schimbările iminente ale regulilor de trecere a frontierei pentru cei obligați să efectueze serviciul militar. Noul pachet de ajutor militar pentru Kiev, aprobat recent de Congresul SUA, nu va putea schimba imediat în mod radical situația de pe câmpul de luptă, a declarat Jake Sullivan, asistentul american de securitate națională, la un eveniment organizat de ziarul „Financial Times” la Washington. Președintele francez Emmanuel Macron s-a exprimat în favoarea continuării dialogului cu Rusia.

Luptătorii grupului Vostok au capturat un tanc T-64 al Forțelor Armate ucrainene în direcția Ugledar, a declarat pentru TASS un luptător cu indicativul Koleso. Ucrainenii vor avea nevoie de o sutăde ani pentru a învinge Rusia fără ajutorul militar occidental. Această opinie a fost exprimată de maiorul Gărzii Naționale a Ucrainei, Maxim Taran, într-un comentariu pentru ziarul „The Guardian”. Tot cam atât va dura și cucerirea Ucrainei de către ruși... Avioanele de luptă multirol Su-30SM, care efectuează misiuni de patrulare în zona de operațiuni speciale, nu permit aeronavelor forțelor armate ucrainene să decoleze de pe aerodromurile lor de origine, a informat Ministerul rus al Apărării. Ucraina se poate adresa țărilor europene cu o cerere de a trimite trupe pe teritoriul țării dacă Forțele Armate ucrainene nu pot opri avansul armatei ruse. Deputatul Radei Supreme, Alexei Gonciarenko (inclus pe lista teroriștilor și extremiștilor din Federația Rusă) a declarat acest lucru la postul de televiziune francez LCI. Armata ucraineană a bombardat teritoriul RPD de 19 ori în ultimele 24 de ore, a informat reprezentanța republicii la Centrul Comun pentru Control și Coordonare a Problemelor legate de Crimele de Război din Ucraina. Două persoane au fost rănite. Majoritatea atacurilor au fost efectuate în direcția Gorlovka. În total, inamicul a tras în republică 67 de proiectile. Maria Zaharova, reprezentanta oficială a Min-

isterului rus de Externe, a menționat că Moscova va răspunde acțiunilor ostile ale statelor baltice cu măsuri asimetrice, în primul rând în sfera economică și de tranzit. „Rusia nu va iniția niciodată o ruptură a relațiilor diplomatice cu alte țări, străduindu-se să păstreze oportunitatea dialogului, deși statele neprietenoase fac tot posibilul pentru a complica interacțiunea normală”, a spus Zaharova. „Statele baltice au avut un succes deosebit în acest domeniu prin atitudine ostilă de la Vilnius, Riga și Tallinn, toate legăturile interstatale, interdepartamentale, regionale și sectoriale cu Rusia fiind rupte.” Potrivit ei, nu trebuie să uităm că în aceste state locuiesc un număr mare de oameni vorbitori de limbă rusă, inclusiv cetățeni ruși. „Din păcate, pentru Letonia, Lituania și Estonia, persecuția compatrioților pentru „dizidență”, persecuția partidelor de limbă rusă, detențiile motivate politic, arestările și cazurile penale fabricate au devenit obișnuite sub pretextul exagerat de „amenințări la adresa securității naționale. „Cetățenii ruși sunt expulzați din țările baltice”, a remarcat Zaharova „Rusofobia și discriminarea cotidiană sunt în creștere, inclusiv hărțuirea copiilor în școli și chiar în grădinițe din sistemul de educație, iar prezența informațională a Rusiei a fost eliminată”.

Ea a subliniat că în situația actuală, Rusia nu își poate abandona compatrioții aflați în necaz, „combate activ aceste manifestări esențiale neofasciste nu doar în structurile internaționale specializate, ci și direct în țările baltice” prin eforturile ambasadelor. „Aceștia lucrează astăzi în condiții extrem de dificile, adesea de asediu, presiunea asupra lor a crescut semnificativ, deoarece prin decizia Vilnius, Riga și Tallinn, toate cele cinci birouri consulare din țările baltice au fost închise în 2022, protejând interesele Rusiei. cetățeni și rezidenți vorbitori de limbă rusă direct în regiunile statelor baltice”, a menționat reprezentanta oficială a Ministerului rus de Externe. „Noi vom continua să folosim presiunea diplomatică”, a menționat ea, amintind că recent, doi diplomați letoni și unul estonian au fost expulzați ca măsuri de represalii, iar în 2023, după ce Tallinn a redus numărul de angajați ai Ambasadei

Rusiei, ca răspuns, nivelul relațiilor diplomatice cu Estonia a fost retrogradat la însărcinat cu afaceri, iar ambasadorului din Estonia i s-a ordonat să părăsească țara. „Vom răspunde, de asemenea, acțiunilor ostile ale statelor baltice cu măsuri asimetrice, în primul rând în sfera economică și de tranzit. Măsurile de represalii pe care le-am întreprins, inclusiv reorientarea fluxurilor de mărfuri către porturile din nord-vestul Rusiei, au avut un impact extrem de negativ asupra veniturilor bugetare ale țărilor baltice”, a subliniat Zaharova.

Rusia caută cu îndârjire mercenari așa că putem vedea pe Nipru și negri din Cuba. Miguel Diaz-Canel, președintele Cubei, va vizita Rusia pentru a participa la Parada Victoriei pe 9 mai. După fizionomie, Miguel putea să fie botezat Serioja... El a vizitat Rusia în perioada 19-22 noiembrie 2022. Apoi a vorbit la o ședință plenară a Dumei de Stat și a purtat negocieri cu președintele rus Vladimir Putin. Un decret din 17 aprilie 2024, semnat de guvernatorul pro-rus al regiunii Zaporojie, arată că Rusia pregătește infrastructura și măsurile necesare pentru a efectua recrutări militare în zonele ocupate din Zaporojie. Aceasta ar fi prima campanie de recrutare în acest teritoriu ocupat temporar de după anexarea sa ilegală de către Rusia în septembrie 2022. Probabil că Rusia consideră această măsură ca pe o modalitate de a satisface nevoia forțelor armate ruse de personal suplimentar pentru a-și susține efortul de război. Efectul decretului va fi probabil limitat, având în vedere că o parte semnificativă a populației din Zaporojie a plecat. De exemplu, în Melitopol, cel mai mare oraș din Zaporojie aflat sub control rusesc, au rămas doar 40 la sută din populația de dinainte de război, iar jumătate dintre aceștia sunt etnici ruși care lucrează în oraș. Rusia a făcut zob infrastructura energetică a Ucrainei. Armata ucraineană a estimat că forțele Moscovei au pierdut pe 4 mai 860 de soldați, nouă tancuri, 18 alte blindate de luptă, 21 de tunuri, un lansator multiplu de rachete, două sisteme anti-aeriene, un avion, 37 diferite vehicule și patru echipamente speciale. Are balta pește...

Când mocirla războiului se va fi uscat...

Cezar Adonis
Mihalache

„Efectele” militare nu se donează... Mai ales când vorbim de cele încă aducătoare de moarte... Ele se casează sau se vând... Dar nu se scot din inventar prin donații „în interes de război”... Poate în interes de pace... Dar nu este cazul în aceste vremuri... Sau când dai din cazarmamentul unităților încălziri și țoale rupte, nefolositoare... Atunci, poți vorbi de „donații”... Dar nu când este vorba de armament... Ba, la cât de greu scoți și o șaibă din traista militară, pentru a o da unui civil să o pună la gard, e de mirare că s-a pornit o asemenea discuție... Sau, de fapt, nu?!... Și apoi, mai este vorba și de propriul interes... Și instinct de conservare... Pentru că nu poți accepta ideea de a dona un lansator de moarte unei țări aflate în război... Căci, după ce mocirla războiului se va fi uscat, cel împotriva căruia acesta a fost folosit, te va face și pe tine parte a unor morți, răni și daune de care, acum, nu ai habar... Pentru că, și învins, și învingător, ori părți „în remiză” al unui interes al

căruia „tel”, comun, s-ar putea să nu mai aibă nici o legătură cu actorii de azi, cu toții te vor face obiect al asumării altor vinovății fără vină... De aceea, orice pleacă pe frontul unui război ce nu ne privește, trebuie descărcat și degrevat de orice legătură și răspundere viitoare... Iar asta, cel mai bine, pentru tribunalele postrăzboi, o faci asigurându-te că ai acte de vânzare... Doar atunci nu va conta că banii au mirosit și a praf de război... Dar un gest de caritate ar putea să te vândă, pe viitor, mai rău decât o declarație de război, fie ea și semnată de alții în numele tău... În numele aceluia care tace...

În CSAT nu ar trebui, dară, să se discute nici măcar despre donarea unei scânduri de copârșeu către Ucraina... Cu atât mai puțin a unui sistem aducător de moarte... Întâi ar trebui ca acesta să fie scos din inventarul militar și apoi vândut... Dar nu donat! Iar în CSAT, dacă e ceva ce trebuie discutat în legătură cu sistemul „Patriot”, despre altceva ar trebui să fie vorba... Faptul că, deși am achiziționat patru sisteme, doar unul este operațional... În fond, la ce au fost luate

atâtea, dacă, iată, mai degrabă aruncăm cu praz după drone decât să punem în funcțiune toate cele patru sisteme?!... Și nu, nu este vorba de indolență ori tergiversare... Pentru că achizițiile au fost făcute cu ani în urmă, iar când deja suntem, geopolitic, cu mult dincolo de buza războiului, oricât de dificil de instalat s-ar dovedi un sistem militar, el trebuia operaționalizat peste noapte... Dar noi stăm totuși cu trei sisteme „la pachet”...

Despre asta ar trebui discutat... Despre felul în care, la noi, încă nu au fost operaționalizate trei sisteme ce stau de „la rastel”, dar, în Ucraina, acestea devin operaționale peste noapte... Și nu în CSAT trebuie adusă discuția, căci acolo sunt mâinile ce se spală una pe alta, ci, în parlament, ca Agora a interesului, dar mai ales, a temerilor publice... Nu cumva, în toată această achiziție costisitoare, și ca bani, dar și ca punere a unei ținte peste noi, a fost vorba, de fapt, despre o acțiune premeditată?... Nu cumva, măcar de când a început războiul, toată această evitare a punerii în funcțiune a celor trei sisteme încă in-

active, a urmărit tocmai asigurarea unei rezerve transferabile, ca donație?!... Mai ales că, deja, nu pare a mai fi vorba doar de subminarea financiar-economică a țării, prin achiziții militare având virgule în comisioane confidențiale... Ci de guvernanți-mercenari... Care ne scot sistemele de apărare la mezat, gândind poate că, dacă tot nu vom mai avea pe ce să ne bazăm în apărarea țării, or să le fie mai ușor să ne expedieze și pe noi „la pachet”, pe post de carne de tun, în războiul altora... Și nu va fi o problemă pentru ei faptul că nimeni nu se va mai oferi să se angajeze în armata... Când va fi nevoie de procurat carne de bibani la oastea celor ce trebuie să moară, și nu pentru țara lor, nu pentru continuitatea de sacrificiu a înaintașilor, ci pentru alții, că așa au decis cei ce ne conduc, se vor găsi „soluții”... De la strângerea cu arcanul a rezerviștilor, deja mai bătrâni decât visurilor lor din '89, la eventuala convertire, de bună voie, a datornicilor și, curând, infractorilor fiscali (și nu întâmplător se înlocuiesc contravențiile la sistemele de facturare cu

infracțiuni în zile de închisoare, pentru că o amnistie prin ofertarea pe post de carne de tun ar putea șterge definitiv un cazier de e-factura, nu?!)...

Suntem într-un moment în care nici nu se mai pune dacă va îndrăzni cineva, în numele nostru, să ne azvârle fizic în război, iar, apoi, după ce se va fi uscat pământul peste cadavrele altor nevinovați, să-i lase datornici pe restul lor de viață pe cei rămași, ci doar când... Pentru că, în momentul în care armata și-a cedat, nu doar coordonarea marșăluirilor de antrenament și poligon, ci însăși conducerea ei operativă, în momentul în care state, părți ale odiosului dictat și angajament spre război (astăzi Germania), nu sugerează prin fantezii vândute drept proiecții logistico-militare, ci solicită de-a dreptul doborârea dronelor și rachetelor rusești din România, practic, ducerea războiului de la noi, iar guvernării tac, fără a chema la explicații ambasadorii acestor declarații, este clar că suntem deja trecuți, nu doar într-un opis al carnagiului, ci într-un ferpar al zilei de mâine.....

Când tot ceea ce am agonisit, în ani și ani, de muncă poate deveni avere prezumtiv ilicită

Gheorghe
Pipera

Un regim autocratic care își face un stindard din așa-zisa „luptă” contra corupților, a plandemiei, a schimbărilor climatice și a dușmanilor „ordinii mondiale liberale bazată pe reguli” ne transformă pe noi, oamenii normali, în suspecti, păstrând pentru sertar și pentru oportunități securistice dosarele contra adevăraților corupți, hoți și delincvenți. Vedeți și singuri ce se întâmplă – cei care ieri urlau în stradă și în Parlament „fără penali în funcții publice” (unde „penal” are sensul de adversar politic și ideologic, automat vinovat pentru simplul fapt că nu este din „echipa câștigătoare”) sunt acum „dotati” cu dosare penale grele de corupție și furt și, în același timp, sunt pe liste de eligibili la alegerile din 9 iunie, lamentându-se de la înălțimea acelor liste că sunt... persecutați politic. Ca și pe vremea naziștilor sau a comuniștilor, și acum suntem unei insidioase acuzații colective – omisiunea de neiertat este aceea

de a nu-l iubi pe stăpânul Big Brother sau de a-l crede pe cuvânt.

Calitatea de suspect este riscantă în sine, căci poate duce la confiscări de proprietate și libertate, chiar și fără vină. Ceea ce am dobândit sau am agonisit în ani și ani de zile de muncă și abținere de la consum poate deveni rapid, în mod generic, avere prezumtiv ilicită. Constituția, care spune cu totul altceva, deja nu mai contează. Și atunci, în numele „luptei” salvatorului (auto-mandat) cu dușmanul (inventat), bunurile, economiile personale și libertățile ni se vor confisca. Pentru așa-numita confiscare extinsă, chiar și bunurile rudelor sau ale companiilor noastre vor putea fi confiscate, iar asta chiar și în cazul în care respectivele rude sau companii vor fi fost găsite complet inocente.

Istoria (încă) ne (mai) învață că, în anul 1948, regimul comunist a confiscat, sub numele de „naționalizare”, toate mijloacele de producție – era titulatura sub care erau atunci cunoscute întreprinderile mici și mijlocii

(IMM). De asemenea, în 1952, regimul comunist a confiscat aproape toate casele agonisite în zeci sau chiar sute de ani de familiile și neamurile din România. Tot „naționalizare” s-a numit. Cât despre bani, aceștia au fost mătrășiți în anul 1949, odată cu „stabilizarea” monetară, care a însemnat transformarea economiilor populației, peste noapte, în simple hârtii bune de utilizat la toaletă. Agricultură s-a organizat ca CAP sau IAS până în jurul anului 1960. Puține terenuri arabile sau ferme individuale mai existau în 1989.

Cam așa a fost distrusă clasa de mijloc a României. La fel, țaranul român, talpa țării. Cam asta este și intenția așa-numitei „culturi a anulării” (cancel culture): să uităm. Acest curent înseamnă, de fapt, anularea istoriei. Ca să fie condamnați să uite, copiii noștri nu mai studiază istoria în școli. Cine își uită istoria poate fi ușor determinat să o repete. Ba chiar poate fi condamnat să o repete. Numai naivii pot crede că, dacă este nevinovat, omul de rând nu are a se teme de

aceste tipuri de „lupte” ale salvatorilor (auto-mandatați) cu dușmanii (inventati). Suntem, azi, ca într-un glob digital de sticlă. Nu ne mai putem ascunde nici măcar când scăpăm o înjurătură la adresa stăpânului Big Brother. Suntem la mâna neo-sekurității.

Cu sau fără vină, bunurile și banii ni se vor putea lua, căci suntem suspecti. Iar asta li se va întâmpla chiar și sekuristofililor, chiar și aplaudacilor nenumăraților „lupte” inventate de salvatorii auto-mandatați, chiar și „verificatorilor de fapte” (fact checkers) și turnătorilor de profesie sau de vocație (whistleblowers).

În România, în conturile bancare ale particularilor se află peste o sută de miliarde de euro – sunt vizați în mod primordial în cazul viitoarelor confiscări, care vor veni mai ales în cazul în care păpușarii vor fi decis că băncile „merită” să fie salvate cu banii noștri din depozitele bancare. După care, la rând, vor veni fondurile de pensii. Nu va credeți vizați de acest coșmar? Bine, dormiți liniștiți. Alții au decis deja

pentru voi. Când cineva a zis pentru prima dată că proprietatea privată este depășită, că la modă este proprietatea progresistă de grup (și chiar și iubirea în grup), când cineva a spus că drepturile individuale sunt mult mai puțin importante decât drepturile colective și siguranța de turmă, s-a depășit deja linia roșie. Au fost distruse niște cutume bazate pe principii și au renăscut coșmarurile sec XX – fascismul și comunismul.

Cei de acum nu vă vor liberi. Vă vor bunurile agonisite, banii, veniturile viitoare, sufletul chiar. Vă vor supuși. Libertatea voastră este pictată drept sclavie. Vă vor ignoranți – pentru ei, neștiința voastră este putere. Vă vor în mod permanent în războaie. Pacea promisă de ei este războiul. Năzuința către izbăvire vine cu re-amintirea. Trebuie doar să ne aducem aminte cine suntem. Păpușarii se vor teme de libertatea noastră, așa cum demonii se tem de sfințenie.